

Vergaderjaar 1987-1988

20287

Aanvulling van het begrip personenauto voor de heffing van de bijzondere verbruiksbelasting van personenauto's en dienovereenkomstige wijziging van de motorrijtuigenbelasting en de inkomstenbelasting

A

ADVIES RAAD VAN STATE**NADER RAPPORT**

Aan de Koningin

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 13 oktober 1987

's-Gravenhage, 16 oktober 1987

Bij Kabinetsmissive van 10 juni 1987, no. 58, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Financiën, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende aanvulling van het begrip personenauto voor de heffing van de bijzondere verbruiksbelasting van personenauto's en dienovereenkomstige wijziging van de motorrijtuigenbelasting en de inkomstenbelasting.

Bij de Raad van State is de vraag gerezen of de in het voorgestelde nieuwe derde lid van artikel 50 van de Wet op de omzetbelasting 1968 opgenomen criteria voor de onderscheiding tussen personenauto's en niet als personenauto aan te merken bestelauto's voldoende zijn afgestemd op de praktijk van het beroepsvervoer met behulp van bestelauto's. Zo vraagt de Raad zich af of de eis in onderdeel a dat de laadvloer geheel vlak moet zijn niet in strijd is met de situatie zoals deze zich bij vele soorten «onverdachte» bestelauto's voordoet. Ook lijkt het niet onmogelijk dat in gevallen waarin «klanten vanuit de bestelauto worden bediend» de aanwezigheid van ruiten aan beide zijden moeilijk kan worden gemist. Op een en ander ware in de memorie van toelichting in te gaan. Daarbij zou tevens aandacht dienen te

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 10 juni 1987, nr. 58, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende het bovenvermelde voorstel rechtstreeks aan mij te doen toekomen.

Dit advies, gedateerd 13 oktober 1987, nr. W06.87.0241, moge ik U hierbij aanbieden.

Bij de Raad van State is de vraag gerezen of de in het voorgestelde nieuwe derde lid van artikel 50 van de Wet op de omzetbelasting 1968 opgenomen criteria voor de onderscheiding tussen personenauto's en niet als personenauto's aan te merken bestelauto's voldoende zijn afgestemd op de praktijk van het beroepsvervoer met behulp van bestelauto's. Zo vraagt de Raad zich af of de in het derde lid, onderdeel a, opgenomen eis dat de laadvloer geheel vlak moet zijn, niet in strijd is met de situatie zoals deze zich voordoet bij vele soorten «onverdachte» bestelauto's. Voorts lijkt het hem niet onmogelijk dat in gevallen waarin «klanten vanuit de bestelauto worden bediend» de aanwezigheid van zijruiten aan beide zijden moeilijk kan worden gemist. Dienaangaande merk ik het volgende op.

worden geschonken aan de veiligheidsaspecten van het zijruitencriterium.

Met betrekking tot de in het nieuwe derde lid van artikel 50 van de Wet op de omzetbelasting 1968 opgenomen criteria voor niet als personenauto's aan te merken auto's met een maximum toelaatbare massa van 3500 kg of minder is, juist met het oog op de praktijk van het beroepsvervoer, overleg gevoerd met de RAI en met de Algemene Verladers- en Eigen Vervoer Organisatie (EVO). Daarbij is gebleken dat die criteria voldoende zijn afgestemd op de praktijk van het beroepsvervoer met behulp van bestelauto's. In dit verband moge ik erop wijzen dat de in bedoeld onderdeel a opgenomen eis dat de laadruimte in haar geheel moet zijn voorzien van een vaste vlakke laadvloer niet inhoudt dat die laadvloer geen enkel niveauverschil zou mogen vertonen. Ingeval de laadruimte van een bestelauto beschikt over een laadvloer die zich bevindt op verschillende niveaus – te denken valt aan situaties waarin de motor is aangebracht onder de laadvloer en de laadvloer uit dien hoofde niet geheel hetzelfde niveau heeft, maar op elk niveau wel vlak is – staat dit, mits de laadruimte op die niveaus te zamen een lengte heeft van ten minste 75 cm (onderdeel c van het nieuwe derde lid) niet in de weg aan het aanmerken van zo'n auto als bestelauto.

Voorts moge ik erop wijzen dat in situaties waarin «klanten vanuit de bestelauto worden bediend» de hoogte van de laadruimte zodanig pleegt te zijn, dat de verkoper de klanten staande kan bedienen. Dit houdt in dat die laadruimte in ieder geval hoger zal zijn dan 130 cm. Daar de in het derde lid (nieuw), onderdeel b, opgenomen eis met betrekking tot onder meer de afwezigheid van zijruiten in de laadruimte niet geldt voor auto's met een hoogte van de laadruimte van 130 cm of meer over ten minste 75 cm van de lengte van die ruimte betekent dit, dat het wetsvoorstel de aanwezigheid van zijruiten aan weerszijden van de laadruimte voor deze door de Raad bedoelde auto's niet onmogelijk maakt.

De Raad merkt verder op dat in de memorie van toelichting aandacht zou dienen te worden geschonken aan de veiligheidsaspecten van het zijruitencriterium. Daargelaten de omstandigheid dat in de praktijk van het beroepsvervoer de laadruimte van veel bestelauto's geheel is geblinddeerd, is – zoals ook is vermeld

in de derde alinea van de memorie van toelichting – juist met het oog op de veiligheid van mede-weggebruikers die zich rechts van de auto bevinden in overleg met de EVO de mogelijkheid geopend dat aan de rechterzijde van de laadruimte een ruit over de helft van de lengte van die ruimte wordt aangebracht. Ik ben van mening dat hiermede voldoende recht wordt gedaan aan het aspect van de verkeersveiligheid.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

Ik veroorloof mij U in overweging te geven, het hierbij gevoegde voorstel van wet en de memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Financiën,
J. de Koning